ПА СТАРОНКАХ РОДНАГА КРАЯ

«Без прошлого нет будущего»,

- гласит народная пословица. Любовь к родному краю, знание его истории - основа духовной культуры всего общества.

- *Васіль Вітка*

Ёсць на зямлі такі куток,
З якім навек я злучаны,
Адкуль ступіў свой першы крок –
Мая радзіма – Случчына.

У глыбокай старажытнасці

Канец V – канец III тысячагоддзя да нашай эры – стаянка першабытнага чалавека на тэрыторыі сучаснай Случчыны.

VII стагоддзе да нашай эры – VIII стагоддзе нашай эры – пасяленні людзей на месцы сучаснага горада Слуцка, а таксама ў ваколіцах вёсак Амговічы, Грэск, Заграддзе, Замосце, Івань, Рыжыца.

В 1983 году издательством «Наука и техника» была выпущена книга Л.Д. Поболя «Археологические памятники Белоруссии: Железный век». Монография стала итогом работ по исследованию древностей железного века Беларуси. В книге приводится информация о населённых пунктах, близ которых известны археологические объекты, датируемые с IX в. до н. э. по начало IX в. н. э.

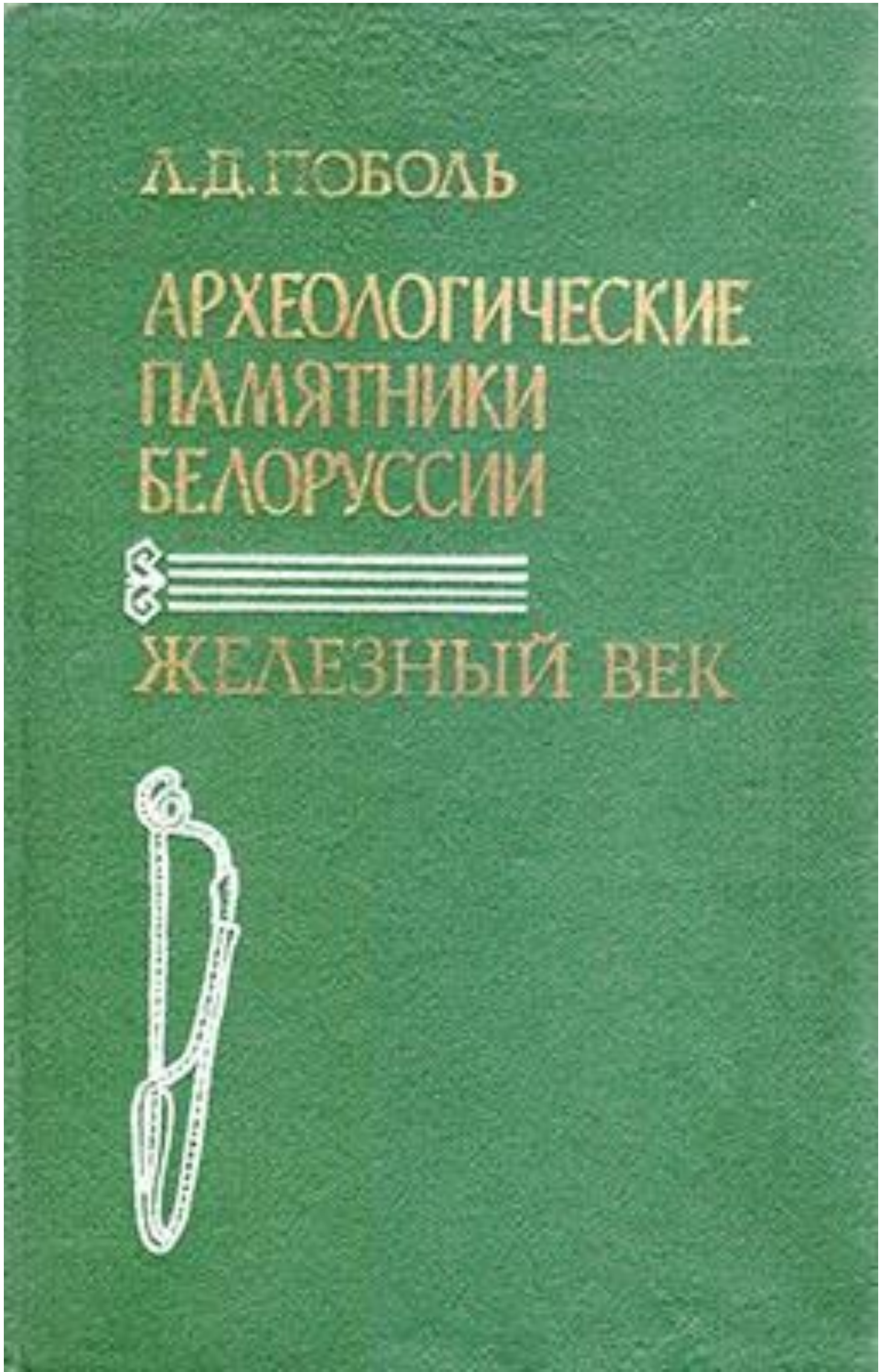

Список памятников железного века

ГОРОДИЩЕ, Бокшицкий с/с .
Городище в 200 м северо-восточнее д. Городище (Малые Пращицы), в 1 км севернее д. Пращицы, в урочище Городок, на правом берегу Весейки. Выявлена керамика лепная гладкостенная и штрихованная. В 3,5 км северо-восточнее д. Городище, в урочище Хвоевица выявляются находки.
ttp://nasledie-sluck.by/ru/necropolis/5232/

X стагоддзе

983 – першае ўпамінанне ў летапісах пра Тураў – цэнтр княства, у склад якога ўваходзіў Слуцк у пачатку сваёй летапіснай гісторыі.

XI стагоддзе

1067 – першыя летапісныя звесткі пра Мінск (Меньск, Менеск) – цяперашнюю сталіцу Рэспублікі Беларусь; бітва на рацэ Няміга паміж войскамі паўднёварускіх князёў Яраслaвічаў і полацкага князя Усяслава Брачыславіча.

XII стагоддзе

1116 – першыя летапісныя звесткі пра Слуцк (Случэск); у «Аповесці мінулых гадоў» зафіксаваны паход вялікага князя кіеўскага Уладзіміра Манамаха супраць мінскага князя Глеба Усяславіча, які спаліў Слуцк: «В лето 6624 (1116). Приходи Володимер на Глеба; Глеб бо бяше воевал Дреговичи и Случеск пожек...».

1132 – 1172 – гады жыцця і дзейнасці слуцкага князя Уладзіміра Мсціславіча.

1149 – вялікі князь кіеўскі Юрый Даўгарукі перадаў Слуцк чарнігаўскаму князю Святаполку Ольгавічу.

1160 – 1162 – Слуцк быў цэнтрам удзельнага княства, якое належала князю Уладзіміру Мсціславічу.

90-я гады XII стагоддзя – канчатковае выдзяленне Слуцкага княства з Тураўскай зямлі.

XIII стагоддзе

Пачатак XIII стагоддзя – слуцкія землі трапілі ў залежнасць ад Галіцка-Валынскага княства.

1205 – напад на Слуцк польскіх войскаў;

– першыя гістарычныя звесткі пра слуцкі Свята-Троіцкі (Трайчанскі) манастыр.

XIV стагоддзе

20-я – 30-я гады XIV стагоддзя – Слуцкае княства ўвайшло ў склад Вялікага Княства Літоўскага.

1395 – Слуцкае княства перайшло ад князёў Рурыкавічаў ва ўладанне княжацкай дынастыі Гедымінавічаў.
Уладаром Слуцкага княства стаў князь Уладзімір Альгердавіч.

1398 – 1454 – княжанне ў Слуцку Аляксандра (Алелькі) Уладзіміравіча – заснавальніка дынастыі слуцкіх князёў Алелькавічаў.

XV стагоддзе

Пачатак XV стагоддзя – каля ўпадзення ручая Бычок у раку Случ у Слуцку пабудаваны Верхні і Ніжні замкі.

1441 – Слуцк атрымаў Магдэбургскае права на гарадское самакіраванне.

1473 – 1524 – гады жыцця і дзейнасці княгіні Анастасіі Іванаўны Мсціслаўскай-Алелькавіч (Анастасіі Слуцкай).

XVI стагоддзе

1585, 1 мая – 1612, 19 сакавіка – гады жыцця і дзейнасці слуцкай княгіні Сафіі Юр"еўны Алелькавіч-Радзівіл, святой Беларускай Праваслаўнай Царквы.

Працяг на уроках гісторыі Беларусі…

А зараз нашы пытанні…